

6 Δεκεμβρίου 2013

«Κάνε Κύριε, να μπορέσω να δω». - ποίημα

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

*Παναγιώτης Γκέζος-
πρεσβυτέρος*

Η πίστη στο Θεό μας καλεί

σε μια διαφορετική θέαση του κόσμου.

Ζητά από εμάς,

όπως ο τυφλός που συνάντησε ο Χριστός

κατά την είσοδό Του στην Ιεριχώ,

να αναφωνήσουμε στο Θεό

«Κύριε, ίνα αναβλέψω»,

«κάνε Κύριε, να μπορέσω να δω».

Προκύπτει, όμως, ένα ερώτημα.

Γιατί άραγε παρατείνεται

η πνευματική μας τυφλότητα;

Ίσως γιατί ο εγωισμός μας και η φιλαυτία

στέκονται εμπόδια για κάποιον να πιστέψει.

Συνήθως πιστεύουμε ότι η δική μας ικανότητα

στην επιστήμη και στην παντοδύναμη,

στις ημέρες μας, τεχνολογία,

μπορεί να μας θεραπεύσει.

Θαμπωμένοι από τα επιτεύγματα,

τα άλματα της προόδου

και την εξέλιξη στον ανθρώπινο πολιτισμό,

στηρίζουμε υπερβολικές ελπίδες

στις δυνατότητές μας

και αδιαφορούμε για το Θεό

που δίνει το φως και είναι ο ίδιος το Φως

και η πηγή Του.

Υπάρχει βέβαια και μια άλλη πτυχή

για την θεραπεία του τυφλού στην Ιεριχώ.

Ο πόθος του για τον Χριστό

και τα εμπόδια που του παρουσίαζαν

οι συγχωριανοί .

Μάλλον δεν τον ώθησε στον Χριστό

η δυστυχία του, αλλά η δική του επιμονή,

και η ελπίδα στο Χριστό, να σωθεί.

Είχε δει και είχε διακρίνει με την αίσθηση του,

είχε αναγνωρίσει την αγαπώσα δύναμή Του

καλύτερα από τους άλλους, που είχαν μάτια,

το Μεσσία Χριστό

σαν θεράποντα γιατρό

Ένα πλήθος από εμπόδια στάθηκαν
ανάμεσα στον τυφλό και τον Χριστό:
η αρρώστια του, ο πολύς κόσμος, η οχλαγωγία,
οι επιπλήξεις του κόσμου να σιωπάσει
την ώρα της διδασκαλίας.

Κανένα, όμως, από τὰ εμπόδια αυτά
δεν αποδείχτηκε ανυπέρβλητο γι' αυτόν.
Ο πόθος του να συναντήσει τον Χριστό,
να βρει το φως του, ξεπέρασε κάθε φραγμό.

Όμως και ο Χριστός
βλέποντας του τυφλού την πίστη του
διακόπτει την δύναμη του λόγου,
για να εκδηλώσει την αγάπη του έργου Του.

Ας αφήσουμε τώρα τον τυφλό της Ιεριχούς
και ας ρίξουμε μια ματιά στην κοινωνία μας.

Ένα μεγάλο πλήθος τυφλών περιπλανάτε
από δω και από κει,
ζητώντας τα αναγκαία για τη ζωή.
Τί; Ποιοι είναι; Μα, φυσικά, όλοι όσοι είναι τυφλοί
στη ψυχή.

Βέβαια βλέπουν με τα σωματικά μάτια τους,
αλλά δεν είναι σε θέση να δουν με τα μάτια
της ψυχής τους.

Έχουν πάθει τύφλωση πνευματική
και έχουν μεσάνυχτα γύρω από πολλά ζητήματα,
ιδίως γύρω από την πίστη.

Το Θεό δεν τον βλέπουν.
Άγγελοι λένε ότι δεν υπάρχουν.
Τα θαύματα του Κυρίου τα νομίζουν παραμύθια.
Την ψυχή απάτη της φαντασίας.

Τη λύτρωση και την άλλη ζωή ανοησίες.

Και επειδή έχουν θολωμένο το μυαλό
από τις αμαρτίες,
τυφλώνονται τόσο πολύ,
που χάνουν και τον δικό τους προσανατολισμό.

Πρέπει και εμείς να αναζητήσουμε και να βρούμε
“το αληθινό φως”. Κάθε μέρα στις προσευχές μας
από τον Κύριο να το ζητούμε.
να παρακαλούμε το Θεό να μας δώσει το φως,

που τις ψυχές μας θα πλημμυρίσει
και η δόξα του Αγίου Ονόματός του θα μας φωτίσει.

Εν Βάρη 30. 10. 2013

Πηγή:pentapostagma.gr